

ข้อ 20 ในกรณีที่มีการสอบสวนปรากฏกรณีมีมูลพาดพิงไปถึงข้าราชการพลเรือนสามัญผู้อื่นที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ว่ามีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยไม่ชักช้า

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าควรให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้มีการแต่งตั้งไว้แล้ว ทำการสอบสวนผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิดนั้นด้วย ก็ให้ดำเนินการตามข้อ 3 และข้อ 4 โดยอนุโลม ในกรณีเช่นนี้ให้พยานหลักฐานที่ได้ทำการสอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณากรณีของผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดนั้นได้เท่าที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่ทำให้เสียความเป็นธรรม และให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนรวมเป็นส่วนเดียวกันได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ เพื่อทำการสอบสวนผู้ที่มีส่วนร่วมกระทำผิด ให้ใช้พยานหลักฐานที่คณะกรรมการสอบสวนเดิมได้ทำการสอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้เท่าที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งขึ้นใหม่เห็นว่าไม่ทำให้เสียความเป็นธรรม

ข้อ 21 ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาคนใดว่ากระทำผิดในเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาของศาลได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามข้อ 12 วรรคสาม คณะกรรมการสอบสวนจะถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานโดยไม่สอบสวนพยานหลักฐานอย่างอื่นที่สนับสนุนข้อกล่าวหาก็ได้ และถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่พอใจที่นำสืบแก้ข้อกล่าวหาคณะกรรมการสอบสวนจะฟังข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นโดยไม่ทำการสอบสวนพยานก็ได้

ข้อ 22 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมปรึกษาเพื่อทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่าง ๆ พร้อมทั้งแสดงความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไรหรือไม่ โดยอาศัยพยานหลักฐานและเหตุผลอย่างไร ถ้ากระทำผิดเป็นความผิดตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งติดไว้กับรายงานการสอบสวนด้วย รายงานการสอบสวนเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวน และให้คณะกรรมการสอบสวนทำสารบาญสำนวนการสอบสวนติดสำนวนไว้ด้วย

ในการประชุมปรึกษาของคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และไม่ต่ำกว่าสามคน จึงจะเป็นองค์คณะทำการประชุมปรึกษาได้ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วจึงจะถือว่าได้สอบสวนเสร็จ

ข้อ 23 ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการย้าย โอน หรือแต่งตั้งผู้ถูกกล่าวหาไปดำรงตำแหน่งนอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาส่งไปให้ผู้บังคับบัญชาใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 พิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ 24 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาตามข้อ 23 แล้วแต่กรณี พิจารณาสั่งการให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนนั้น ถ้ายังพิจารณาสั่งการไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาได้หนึ่งครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และให้เร่งพิจารณาสั่งการให้เสร็จภายในเวลาดังกล่าว ถ้าขยายเวลาแล้วยังพิจารณาสั่งการไม่เสร็จ ให้รายงานเหตุที่ทำให้พิจารณาสั่งการไม่เสร็จนั้นต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 44 ของผู้ถูกกล่าวหาในระดับเหนือขึ้นไปภายในสามวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาที่ได้ขยายนั้น และให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานนั้นติดตามเร่งรัดการพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ 25 ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้ที่มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ก็ให้กำหนดประเด็น พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ประธานกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เมื่อประธานกรรมการได้รับเรื่องที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมแล้ว ให้บันทึกวันรับเรื่องนั้นไว้ในสำนวน

ในกรณีที่จำเป็นต้องสอบสวนเพิ่มเติมนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้เสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับเรื่องที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม และให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย ก.พ. นี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 26 ในกรณีนี้ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือการสอบสวน
ตอนใดที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย ก.พ. นี้ ในส่วนที่มีข้อสาระสำคัญอันจะ
ทำให้เสียความเป็นธรรม ไม่ทำให้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดเสียไป ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86
หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี จะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการเสียใหม่เฉพาะตอนที่
ถูกต้องนั้นก็ได้

ข้อ 27 การนับเวลาตามกฎหมาย ก.พ. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรก
แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งเวลา
เดิมเป็นวันเริ่มเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสุดสิ้นนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุด
ราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดราชการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2518

หม่อมราชวงศ์กฤษฎี ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 92 ตอนที่ 186 วันที่ 9 กันยายน 2518

**กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518)**

**ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(2) และมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง คือ

(1) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(2) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือเห็นว่ามิพพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ 2 กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ 1 ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี จะสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก โดยไม่สอบสวนก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2518

หม่อมราชวงศ์กึกฤทธิ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 92 ตอนที่ 186 วันที่ 9 กันยายน 2518

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2518)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ว่าด้วยการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(2) และมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา 90 และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

ข้อ 2 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี จะสั่งให้พักราชการได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญานั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการ อาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(2) มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(3) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกคุมขังหรือจำคุกโดยคำพิพากษา และถูกคุมขังหรือต้องจำคุกมาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

ข้อ 3 ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการร้องทุกข์ การพักราชการให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา

ข้อ 4 ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้าจะสั่งพักราชการ ให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีการ ณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกต้องกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ 5 การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกคุมขัง หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาการสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกคุมขังหรือต้องจำคุกได้

(2) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ถูกต้องให้สั่งตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ 6 คำสั่งพักราชการให้ทำเป็นหนังสือตามแบบคำสั่งของทางราชการ ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพร้อมทั้งกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาให้ด้วยโดยพลัน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้นั้น และแจ้งโดยหนังสือพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการด้วย และให้ถือว่าได้แจ้งคำสั่งพักราชการให้ทราบแล้ว

ข้อ 7 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ 2 และผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการสอบสวนหรือพิจารณากรณีหรือคดีนั้นจะไม่แล้วเสร็จไปโดยเร็ว ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนได้

ข้อ 8 เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการไว้แล้ว หากมีเหตุตามข้อ 7 จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ 9 ให้นำข้อ 3 ข้อ 4 และข้อ 6 มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ 10 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะต้องสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ 5 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ 8 ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ 11 การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 10 ขึ้นไปออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้น

จากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ 12 เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญใดพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาแล้ว ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ส่งลงโทษให้เป็นไปตามมาตรา 86

(2) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่ แต่สำหรับการสั่งให้ผู้นั้นถูกสั่งพักราชการกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน และการสั่งให้ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 10 ขึ้นไป ให้ดำเนินการเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา 44(1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

(3) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่จะลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตาม (2) แล้วดำเนินการตามมาตรา 85 ต่อไป

(4) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่จะลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แต่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา 85 แล้วสั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ส่วนการดำเนินการตามมาตรา 85 นั้น ถ้าเป็นกรณีที่จะส่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน การส่งลงโทษดังกล่าวห้ามมิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(5) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการ

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2518

หม่อมราชวงศ์กึกฤทธิ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 92 ตอนที่ 186 วันที่ 9 กันยายน 2518

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2518)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(2) และมาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าราชการพลเรือนสามัญร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

ข้อ 2 เหตุร้องทุกข์ต้องเกิดจากผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และเป็นกรณีที่ไม่มียุติธรรม ในการนี้ให้ร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือควรได้ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ 3 การร้องทุกข์ ในชั้นต้นให้ร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งเสียก่อน หากได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจหรือไม่ได้รับคำชี้แจงภายในเจ็ดวันนับแต่วันร้องทุกข์ด้วยวาจา จึงให้ผู้ร้องทุกข์นั้นยื่นเรื่องร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ 7 ภายในสามวัน นับแต่วันทราบคำชี้แจงหรือไม่ได้รับคำชี้แจง แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ร้องทุกข์ในเรื่องกำหนดเวลาตามข้อ 2

ข้อ 4 ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่อาจร้องทุกข์ด้วยวาจาตามข้อ 3 ได้ ก็ให้ยื่นเรื่องร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ 7 ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือควรได้ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ 5 เมื่อได้รับคำร้องทุกข์ด้วยวาจาจากผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชาชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้ร้องทุกข์โดยเร็ว หากเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวไม่อาจชี้แจงได้ ก็ให้รีบรายงานตามลำดับชั้นจนถึงผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ

การรับคำร้องทุกข์ด้วยวาจา การชี้แจงทำความเข้าใจหรือไม่อาจชี้แจงได้ ให้ผู้บังคับบัญชาบันทึกไว้

ข้อ 6 การร้องทุกข์เป็นหนังสือ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้
(1) ระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

- (2) ระบุความประสงค์ของการร้องทุกข์
 (3) ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์

ข้อ 7 การร้องทุกข์เป็นหนังสือ ให้ร้องต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชา ให้ร้องต่อปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องทุกข์

ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา ให้ร้องต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้ร้องต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล กรณีเช่นนี้ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณาเสนอ นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ 8 ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ 7 พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องร้องทุกข์นั้น แล้วแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

การวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาให้เป็นที่สุด จะร้องทุกข์ต่อไปอีกมิได้

ข้อ 9 การนับเวลาตามกฎหมาย ก.พ. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้นนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดราชการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2518

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 92 ตอนที่ 186 วันที่ 9 กันยายน 2518

**กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2518)**

**ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ...**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(2) มาตรา 104 และมาตรา 105 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกจากราชการ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ 2 เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์อาจขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในทางการรักษาวินัยของข้าราชการ เหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ 3 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามมาตรา 104 ซึ่งต้องอุทธรณ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกลงโทษ

ในกรณีที่ปลัดกระทรวงเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดของผู้ถูกลงโทษ

ในกรณีที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล กรณีเช่นนี้ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณาเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ 4 การอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ 3 ให้อื่นหนังสืออุทธรณ์พร้อมด้วยสำเนาถูกต้องหนึ่งฉบับต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้สั่งลงโทษ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมด้วยสำนวนการพิจารณาโทษและคำชี้แจงของตนถ้าจะมีต่อไปยังผู้บังคับบัญชาตามข้อ 3 ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ 5 ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ 3 พิจารณาวินิจฉัยสั่งการให้เสร็จภายในสิบห้าวัน

นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์และสำนวนการพิจารณาโทษ

ข้อ 6 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาตามข้อ 3 พิจารณาเห็นว่าการสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิดแล้วก็ให้ส่งยกอุทธรณ์ หรือถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมก็ให้สั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตามควรแก่กรณี ตามอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา 92 วรรคสอง และวรรคสาม

เมื่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ 3 ได้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามตามข้อ 3 สั่งยกอุทธรณ์ หรือสั่งลดโทษ ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปมิได้ แต่ถ้าสั่งเพิ่มโทษ ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ได้อีกชั้นหนึ่ง

ข้อ 7 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือคำสั่งให้ออกจากราชการ เว้นแต่ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ซึ่งตามมาตรา 105 ต้องอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งนั้น จะยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อ ก.พ. โดยตรง หรือจะยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเดิมก็ได้

ในกรณีที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเดิม ให้นำข้อ 4 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ผู้อุทธรณ์จะยื่นคำแถลงการณ์เป็นหนังสือหรือขอแถลงการณ์ด้วยวาจาเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือทำคำขอเป็นหนังสือก่อน ก.พ. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จ

ข้อ 8 การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 7 ให้นำข้อ 6 วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งการตามมติของ ก.พ. แล้ว ให้สำนักงาน ก.พ. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้ออกจากการนั้นต่อไปมิได้

ข้อ 9 การนับเวลาตามกฎ ก.พ. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา ส่วนเวลาสุดท้ายนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดราชการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2518

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 92 ตอนที่ 186 วันที่ 9 กันยายน 2518

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2519)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ
หรือสูงกว่าขั้นสูงของเงินเดือนสำหรับตำแหน่ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(2) และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ 1 แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระ-
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 1 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด ให้ได้
รับเงินเดือนในขั้นต่ำของเงินเดือนสำหรับตำแหน่งระดับนั้น เว้นแต่

(1) ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของระดับนั้นอยู่แล้ว ให้ได้รับเงินเดือนในอัตรา
เท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

(2) ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่ง ก.พ. รับรองว่าเป็นคุณสมบัติ
เฉพาะสำหรับตำแหน่งใด ระดับใด และกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับในขั้นใด ให้ผู้นั้นได้รับ
เงินเดือนในขั้นที่ ก.พ. กำหนดนั้น แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(ก) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 1 ให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าขั้น
1,685 บาท

(ข) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 2 ให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าขั้น
2,145 บาท

(ค) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 3 ให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าขั้น
3,405 บาท

ในกรณีที่ ก.พ. รับรองคุณสมบัติของผู้ใดว่าเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งใด
ระดับใด และกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับแตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน (ก) (ข) และ
(ค) ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในขั้นที่ ก.พ. กำหนด

(3) ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้น และ ก.พ.
รับรองว่าปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้นนั้นเป็นคุณสมบัติเฉพาะ

สำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีอาจปรับให้ได้รับเงินเดือนในชั้นตามที่ ก.พ. อนุมัติได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน (2)

(4) ในกรณีที่ ก.พ. ได้กำหนดเงินเดือนขั้นต้นสำหรับตำแหน่งระดับใดในสายงานใดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งสูงกว่าเงินเดือนขั้นต่ำของระดับนั้น ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในชั้นที่ ก.พ. กำหนดนั้น

(5) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ถ้าได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำของเงินเดือนสำหรับตำแหน่ง ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ไปก่อน เว้นแต่ ก.พ. จะได้พิจารณากำหนดเป็นอย่างอื่น”

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519

หม่อมราชวงศ์กึกฤทธิ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

- หมายเหตุ** 1. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 93 ตอนที่ 31 วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2519
2. อัตราเงินเดือนแก่ตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2521 แล้ว

**กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2519)**

**ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(2) และมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎ ก.พ. นี้

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“รอบปีที่แล้วมา” หมายความว่าระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ของปีหนึ่งถึงวันที่ 30 มิถุนายน ของปีถัดไป

ข้อ 2 ภายใต้บังคับแห่งข้อ 7(2) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญประจำปีให้เลื่อนตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ของปีที่ได้เลื่อนนั้น

ข้อ 3 การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของเงินเดือนสำหรับตำแหน่ง ผู้ซึ่งได้รับเงินเดือนเท่าหรือสูงกว่าขั้นสูงของเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ดำรงอยู่แล้ว จะเลื่อนขั้นเงินเดือนมิได้

ข้อ 4 การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของตำแหน่งและผลงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนความสามารถและความอดุสาหะในการปฏิบัติงาน

การพิจารณาผลงานของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้พิจารณา แล้วรายงานผลการพิจารณานั้น พร้อมด้วยข้อควรพิจารณาประกอบอื่น ๆ เช่น วินัย การมาสาย การรักษาวินัย ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน

ในการพิจารณารายงานตามวรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือแต่ละระดับที่ได้รับรายงานเสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนด้วย

ข้อ 5 การพิจารณาผลการปฏิบัติงาน ให้นำช่วงเวลาการปฏิบัติราชการในรอบปีที่แล้วมาเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 7(7)(8) ให้นำช่วงเวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าแปดเดือนเป็นเกณฑ์พิจารณา

ในกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดโอน เลื่อนตำแหน่ง ย้าย สับเปลี่ยนหน้าที่ไปช่วยราชการในต่างกระทรวงทบวงกรม หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่หรืองานพิเศษอื่นใดในรอบปีที่แล้วมา ก็ให้นำผลงานของผู้นั้นทุกตำแหน่งและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 6 เมื่อผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้รับรายงานการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ 4 แล้วเห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดปฏิบัติงานตามหน้าที่ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรหรือไม่อยู่ในหลักเกณฑ์เลื่อนขั้นเงินเดือนได้ตามข้อ 7 ก็ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับผู้นั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดี และอยู่ในหลักเกณฑ์เลื่อนขั้นเงินเดือนได้ตามข้อ 7 ก็ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นได้หนึ่งขั้น และถ้าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดปฏิบัติงานดีเด่นตามหลักเกณฑ์ข้อ 8 ด้วย จะเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งขั้นแต่ไม่เกินสองขั้นก็ได้ ถ้าจะเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเป็นกรณีพิเศษเกินกว่าสองขั้น จะต้องปรากฏด้วยว่าผู้นั้นมีความรู้ ความประพฤติ และความสามารถดี มีผลงานดีเด่นเป็นที่น่าชมเชย และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ข้าราชการโดยทั่วไปยิ่งกว่าผู้ที่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษสองขั้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงและรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เว้นแต่ตำแหน่งปลัดกระทรวงให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณา ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงหรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการนั้น หรือนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี

ข้อ 7 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ซึ่งจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในรอบปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความสามารถ และด้วยความอุตสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือน

(2) ในรอบปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์

ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ได้ถูกงดเลื่อนขั้นเงินเดือนเพราะถูกลงโทษทางวินัยหลังรอบปีที่แล้วมาในกรณีนั้นมาแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ก็ได้ แต่ถ้าเป็นผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือนจะเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ต่อเมื่อ

พ้นโทษตัดเงินเดือนแล้ว หรือถ้าเป็นผู้ซึ่งถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนจะเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ต่อเมื่อได้ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

(3) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสี่เดือน

(4) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่มีวันลาพัก โดยถือเกณฑ์วันสรวมทั้งลากิจและลาป่วย ไม่เกินสี่สิบห้าวัน เว้นแต่

(ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย โดยได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ

(ข) ลาคลอบบุตรไม่เกินหกสิบวัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานาน ไม่ว่าจะคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน หรือ

(ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือในขณะที่เดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(5) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ลาบ่อยครั้ง หรือมาทำงานสายกว่าเวลาที่ทางราชการกำหนดเนื่อง ๆ

(6) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการ เว้นแต่เพราะเหตุสุดวิสัย

(7) ในปีที่แล้วมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าแปดเดือน

(8) ในรอบปีที่แล้วมาถ้าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาในประเทศหรือไปศึกษาฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในรอบปีที่แล้วมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าแปดเดือน

ข้อ 8 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ซึ่งจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีเกินกว่าหนึ่งขั้น ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 7 และในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(1) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดีเด่นจนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้

(2) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีการต่อสู้หรือที่ต้องเสี่ยงอันตรายเป็นกรณีพิเศษ

(3) ปฏิบัติงานเกินกว่าตำแหน่งหน้าที่จนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษและปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(4) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้าหรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และทางราชการได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่ม หรือได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น

(5) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเห็นดีเห็นงามเป็นพิเศษ และงานนั้นได้ผลดียิ่ง

(6) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดจนสำเร็จเป็นผลดียิ่งแก่ประเทศชาติ

ข้อ 9 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน เห็นสมควรให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกสอบสวนกระทำผิดวินัย หรือถูกฟ้องในคดีอาญาก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อนและให้กั้นเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ด้วย เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้วในปีใด ผู้นั้นไม่ถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษ หรือไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ก็ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีนั้นได้ และให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละปีที่ต้องรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ให้ตามสิทธิด้วย

ข้อ 10 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน เห็นสมควรให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ได้ถึงแก่กรรมอันมิใช่เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตน หรือต้องไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือต้องออกจากราชการไปเพราะเจ็บป่วย ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วเห็นว่าไม่สามารถรับราชการต่อไปได้อีกเลย ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีตามปกติ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันที่ 1 ตุลาคมของปีที่มีสิทธิจะได้เลื่อนขั้นนั้นก็ได้

ข้อ 11 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน เห็นสมควรให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่จะต้องพ้นจากราชการไปเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ ผู้บังคับบัญชาจะสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำนาญบำเหน็จบำนาญให้ผู้นั้นในวันสิ้นปีก่อนที่จะพ้นจากราชการก็ได้

ข้อ 12 การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญนอกจากตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ หรือที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ แต่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นว่าสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้น โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาเสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เป็นพิเศษเฉพาะราย

บทเฉพาะกาล

ข้อ 13 ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2520 สำหรับผู้ที่ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ที่ไปศึกษาในประเทศ หรือไปศึกษาฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษาฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้นำความในข้อ 4(10)(11)(12) และ (13) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 279 (พ.ศ. 2504) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 677 (พ.ศ. 2515) และฉบับที่ 784 (พ.ศ. 2517) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2519

ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 93 ตอนที่ 106 วันที่ 27 สิงหาคม 2519

**กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2519)**

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ว่าด้วยการบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง การสอบสวน การรักษาวินัย
และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(2) และมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน ข. ของข้อ 15(3) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ 87 (พ.ศ. 2498) ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยกฎ ก.พ. ฉบับที่ 331(พ.ศ. 2505) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข. อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ เมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น”

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2519

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 94 ตอนที่ 4 วันที่ 11 มกราคม 2520

**กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2522)**

**ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
ว่าด้วยการเลือกข้าราชการพลเรือนเข้าร่วมเป็น อ.ก.พ. วิสามัญ
เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการค้าเงินทางวินัย
การออกจากราชการ การร้องทุกข์หรือการอุทธรณ์**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8(2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522 ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี จึงออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

ข้อ 2 เมื่อกรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจะถึงกำหนดพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้สำนักงาน ก.พ. แจ่งให้กรมต่าง ๆ ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองเดือน และให้กรมต่าง ๆ ดำเนินการเลือกข้าราชการพลเรือนในสังกัดเป็นผู้แทนกรมกรมลละหนึ่งคน แล้วแจ่งชื่อและตำแหน่งของผู้แทนกรมไปให้สำนักงาน ก.พ. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ่งจากสำนักงาน ก.พ.

ในกรณีที่กรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่นนอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงาน ก.พ. แจ่งให้กรมต่าง ๆ ทราบและให้กรมต่าง ๆ ดำเนินการเลือกข้าราชการพลเรือนในสังกัดเป็นผู้แทนกรมกรมลละหนึ่งคน แล้วแจ่งชื่อและตำแหน่งของผู้แทนกรมไปให้สำนักงาน ก.พ. ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ่งจากสำนักงาน ก.พ.

ข้อ 3 เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนกรมตามข้อ 2 ให้สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีเป็นหน่วยเดียวกับสำนักงานปลัดกระทรวงหรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี

ข้อ 4 ให้สำนักงาน ก.พ. จัดทำบัญชีรายชื่อและตำแหน่งของผู้แทนกรมขึ้นไว้แล้วส่งบัญชีนั้นไปให้ผู้แทนกรมทราบก่อนวันเลือกตามข้อ 5 ไม่น้อยกว่าห้าวัน

ข้อ 5 ให้สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือนัดผู้แทนกรมไปออกเสียงลงคะแนนเลือกกันเองตามจำนวน วัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด เพื่อเสนอชื่อผู้ได้รับเลือกต่อ ก.พ.

การออกเสียงลงคะแนน ผู้แทนกรมต้องไปออกเสียงลงคะแนนด้วยตนเอง

ข้อ 6 เมื่อผู้แทนกรมได้ออกเสียงลงคะแนนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการซึ่งสำนักงาน ก.พ. แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนนับคะแนนบัตรออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผยติดต่อกันไปจนเสร็จ แล้วให้สำนักงาน ก.พ. ประกาศรายชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับเลือกเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงลงไปไว้ในที่เปิดเผย แล้วแจ้งให้กรมต่าง ๆ ทราบ

ข้อ 7 ให้สำนักงาน ก.พ. เสนอบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือน ผู้ได้รับเลือกตามข้อ 6 ต่อ ก.พ. เพื่อตั้งผู้ได้รับเลือกเรียงตามลำดับคะแนนจากสูงลงไปเข้าร่วมเป็น อ.ก.พ. วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์หรือการอุทธรณ์ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด

ในกรณีที่ผู้ที่จะได้รับการตั้งได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ ก.พ. จับสลากเพื่อเรียงลำดับที่

ข้อ 8 ในกรณีที่ตำแหน่งอนุกรรมการซึ่ง ก.พ. ตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกตามข้อ 6 วางลง ให้สำนักงาน ก.พ. เสนอบัญชีรายชื่อข้าราชการพลเรือน ผู้ได้รับเลือกตามข้อ 6 ต่อ ก.พ. เพื่อพิจารณาตั้งผู้ได้รับเลือกลำดับที่ถัดลงไปเป็นอนุกรรมการแทน

บทเฉพาะกาล

ข้อ 9 สำหรับการเลือกข้าราชการพลเรือนเพื่อตั้งผู้ได้รับเลือกเข้าร่วมเป็น อ.ก.พ. วิสามัญทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์ หรือการอุทธรณ์ เป็นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522 ให้กรมต่าง ๆ ดำเนินการเลือกข้าราชการพลเรือนในสังกัดเป็นผู้แทนกรม กรมละหนึ่งคน แล้วแจ้งชื่อและตำแหน่งของผู้แทนกรมไปให้สำนักงาน ก.พ. ทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันถัดจากวันที่กฎ ก.พ. นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2522

(ลงชื่อ) พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96ตอนที่ 64 วันที่ 28 เมษายน 2522

กฎ ก.พ.
เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนวิสามัญ
และ
กฎ ก.พ. เทียบตำแหน่งข้าราชการตุลาการ
และข้าราชการอัยการ

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 87 (พ.ศ. 2498)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497
ว่าด้วยการบรรจุ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การแต่งตั้ง การสอบสวน
การรักษาวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11(8) และมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎ ก.พ. ว่าด้วยการบรรจุ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การแต่งตั้ง การสอบสวน การรักษา วินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญไว้โดยเฉพาะ ก็ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. นั้น และถ้าในกฎ ก.พ. นั้นมิได้ระบุข้อความไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้นำกฎ ก.พ. นี้มาใช้บังคับ

การบรรจุ

ข้อ 2 การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวโดยมีหนังสือสัญญาจ้าง ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี โดยอนุมัติรัฐมนตรีเจ้าสังกัด บรรจุตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อบรรจุแล้วให้แจ้งไปยังสำนักงาน ก.พ. พร้อมด้วยสำเนา คำสั่งบรรจุและสำเนาหนังสือสัญญาจ้าง

ข้อ 3 การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญโดยไม่มีหนังสือสัญญาจ้าง ให้ผู้มีอำนาจ สั่งบรรจุตามข้อ 8 บรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติ พื้นความรู้ คุณวุฒิ และความสามารถ ดังต่อไปนี้

- (1) มีคุณสมบัติตามมาตรา 45
- (2) มีพื้นความรู้ ดังนี้

ก. ผู้ที่จะได้รับการบรรจุในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้น จัตวา อันดับ 1 ขึ้นต่ำ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการหนังสือ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา

ข. ผู้ที่จะได้รับการบรรจุในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้น จัตวาอันดับ 1 ขึ้นต่ำ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการหนังสือ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษา หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษา

ค. ผู้ที่จะได้รับการบรรจุในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี อันดับ 1 ขั้นต่ำ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาหรืออนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาหรืออนุปริญญา

(3) มีคุณวุฒิและความสามารถเหมาะสมแก่หน้าที่ซึ่งบรรจุ

ข้อ 4 ในกรณีที่มิใช่อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนว่างลงและจะบรรจุข้าราชการพลเรือนสามัญในอัตรานั้นให้ทันที่ว่างที่มีได้ ก.พ. จะอนุมัติหรือมอบหมายให้ อ.ก.พ. แล้วแต่กรณี อนุมัติให้บรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญเป็นการชั่วคราวไปก่อนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 บรรจุจากบุคคลที่มีคุณสมบัติ พื้นความรู้ คุณวุฒิ และความสามารถซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่อาจบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในอัตราเงินเดือน ชั้น อันดับ และขั้นเดียวกันได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 หรือตามกฎหมาย ก.พ. ซึ่งออกตามความในมาตรา 53

ข้อ 5 การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามข้อ 3 และข้อ 4 ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 ประกาศรับสมัครและดำเนินการพิจารณาเพื่อบรรจุโดยให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีคุณวุฒิและความสามารถสูงกว่าให้ได้รับการบรรจุก่อน

ข้อ 6 ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเมื่อออกจากราชการที่ไปรับนั้นโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการในอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการตามกฎหมายนั้นภายในกำหนด หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นราชการทหาร ให้กระทรวง ทบวง กรม เดิมรับบรรจุที่เดียว และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 เป็นผู้สั่งบรรจุ แต่ถ้าจะบรรจุให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขณะที่ไปรับราชการทหารให้นำกฎ ก.พ. ซึ่งออกตามความในมาตรา 27 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 7 การบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญนอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น รวมทั้งการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติ หรือพื้นความรู้ ให้เจ้ากระทรวงขออนุมัติ ก.พ. เป็นราย ๆ ไป กับให้กระทรวงการคลังและ ก.พ. กำหนดเทียบชั้น อันดับ และขั้น ของอัตราเงินเดือนที่อนุมัติให้บรรจุนั้นด้วย

เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 สั่งบรรจุต่อไป

ข้อ 8 ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

(1) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี มีอำนาจบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวาขึ้นไป

(2) ผู้ว่าราชการภาค มีอำนาจบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีและชั้นจัตวา

(3) ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจบรรจุข้าราชการพลเรือนวิสามัญในอัตราเงินเดือนเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา

ข้อ 9 อัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข 3 ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 โดยให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ส่งบัญชีแสดงตำแหน่งและอัตราเงินเดือนพร้อมทั้งคุณภาพและปริมาณของงานในตำแหน่งนั้น ๆ ไปยังสำนักงาน ก.พ. เพื่อกระทรวงการคลังและ ก.พ. จะได้พิจารณาอนุมัติต่อไป

การเลื่อนเงินเดือน

ข้อ 10 การเลื่อนเงินเดือนภายในอัตราเงินเดือนที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 9 ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 62 และมาตรา 63 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การแต่งตั้ง

ข้อ 11 การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนวิสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง และให้นำบทบัญญัติในมาตรา 65 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การสอบสวน

ข้อ 12 การสอบสวนเพื่อไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนวิสามัญกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 สอบสวน โดยจะสอบสวนเอง หรือตั้งกรรมการให้สอบสวนแทนก็ได้

การนำพยานหลักฐานตามที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวน รายงาน บันทึกการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สำนวนของอัยการ สำนวนการพิจารณาของศาล หรือสำเนาคำพิพากษาอย่างใดอย่างหนึ่งมาใช้เป็นสำนวนพิจารณา ก็ให้ถือว่าได้มีการสอบสวนตามความหมายที่ใช้ในข้อนี้แล้ว

การสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ ถ้าถูกต้องตาม

วิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้เป็นอันสมบูรณ์และให้ดำเนินการตามวิธีการนั้นต่อไปได้จนกว่าจะเสร็จ

การรักษาวินัย

ข้อ 13 การรักษาวินัยของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ นอกจากที่มีบัญญัติไว้แล้วในกฎ ก.พ. นี้ ให้นำบทบัญญัติในลักษณะ 4 และมาตรา 121 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การออกจากราชการ

ข้อ 14 การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งทางราชการบรรจุเข้ารับราชการโดยมีหนังสือสัญญาจ้าง ให้เป็นไปตามความในหนังสือสัญญาจ้างนั้น

ข้อ 15 ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งทางราชการบรรจุเข้ารับราชการโดยไม่มีหนังสือสัญญาจ้าง ออกจากราชการ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออกและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 ได้พิจารณาอนุญาตแล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 35 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
- (3) ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 สั่งให้ออกจากราชการ เมื่อ
 - ก. ยุบเลิกตำแหน่ง
 - ข. อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ เมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น (ข้อ ข. นี้ แก้อตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2519) แล้ว)
 - ค. เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้สม่ำเสมอ
 - ง. สมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ
 - จ. ขาดคุณสมบัติหรือพินัยกรรมตามข้อ 3 โดยไม่ได้รับการยกเว้นจาก ก.พ. ก่อนได้รับการบรรจุ หรือมีกรณีต้องหายาก่อน และภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 40 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงผู้ซึ่งได้รับการบรรจุโดยถูกต้องอยู่ก่อนวันที่ กฎ ก.พ. นี้ใช้บังคับ
 - ฉ. ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 44(1) เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.พ.
 - ช. ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 44(4)
 - ซ. หย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

ในกรณีเช่นนี้ให้ทำได้เมื่อมีการสอบสวนตามข้อ 12 และ อ.ก.พ. ดังต่อไปนี้พิจารณา เห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว

(ก) อ.ก.พ. กระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งรับเงินเดือน ในอัตราเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษลงมา ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วน ภูมิภาค

(ข) อ.ก.พ.กรม สำหรับข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งรับเงินเดือนในอัตรา เทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโทลงมา ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(ค) อ.ก.พ. ภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งรับเงินเดือนในอัตรา เทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรีและชั้นจัตวา ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(ง) อ.ก.พ. จังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งรับเงินเดือนใน อัตราเทียบข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ฉ. ต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความเป็นสัตย์ ว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออกหรือปลดออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่ราชการ ในกรณีเช่นนี้ให้นำความใน ช. มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

ญ. ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับความผิดที่เป็นโทษหรือ ความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ซึ่งยังไม่ถึงกับ จะต้องถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ

ฎ. มีการบรรจุข้าราชการพลเรือนสามัญในอัตราเงินเดือนที่ได้บรรจุข้าราชการ- พลเรือนวิสามัญตามข้อ 4

(4) ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 8 สั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เพราะกระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในกรณีเช่นนี้ ให้นำความใน (3)ช. มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ในกรณี ความผิดซึ่งปรากฏชัดแจ้ง ให้นำความในมาตรา 85 วรรคท้าย มาใช้โดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2498

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 72 ตอนที่ 96 วันที่ 20 ธันวาคม 2498

**กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2505)**

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2497
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งข้าราชการตุลาการกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ
และให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการตุลาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11(8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และมาตรา 41 กับมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2497 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กระทรวงยุติธรรม

ข้อ 2 ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2497) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. 2497

ข้อ 3 ตำแหน่งข้าราชการตุลาการให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ และให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการตุลาการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งข้าราชการฝ่ายตุลาการ	เทียบกับตำแหน่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญ	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา ข้าราชการตุลาการใน
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล	ผู้อำนวยการกอง	ศาลที่ดำรงตำแหน่ง
อธิบดีผู้พิพากษาศาล	อธิบดี	ศาลในเขตอำนาจ
อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชน กลาง	"	ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และศาลคดีเด็กและเยาวชน ประจำจังหวัด
อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง	"	ศาลแพ่ง
อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา	"	ศาลอาญา
อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์	"	ศาลอุทธรณ์
ประธานศาลฎีกา	"	ศาลฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2505

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 79 ตอนที่ 100 วันที่ 13 กันยายน 2505

กฎ ก.พ.
ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2505)

**ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2503
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งข้าราชการอัยการกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน
และให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการตุลาการ**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11(8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 และมาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2503 ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมอัยการ กระทรวงมหาดไทย

ข้อ 2 ตำแหน่งข้าราชการอัยการ ให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และให้เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาข้าราชการตุลาการ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งข้าราชการอัยการ	เทียบกับตำแหน่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญ	เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา ข้าราชการตุลาการใน
อัยการจังหวัด	หัวหน้ากอง	ส่วนราชการอัยการประจำ จังหวัด ในฐานะหัวหน้ากอง
อัยการพิเศษประจำเขต	ผู้อำนวยการกอง	สำนักงานอัยการเขต ในฐานะ ผู้อำนวยการกอง
อัยการพิเศษฝ่ายคดี	"	กองคดี ในฐานะผู้อำนวยการ กอง
อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา	ผู้อำนวยการกอง	กองอัยการ ในฐานะผู้อำนวยการ กอง
อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ	"	กองวิชาการ ในฐานะผู้อำนวยการ กอง

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2505

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 79 ตอนที่ 93 วันที่ 16 กรกฎาคม 2505

ระเบียบ ก.พ.

ระเบียบ ก.พ.

ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน
และทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.2518 ก.พ.ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เมื่อได้มีการสั่งบรรจุ แต่งตั้ง ให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม
ประจำกอง ประจำจังหวัด หรือเลื่อนขั้นเงินเดือน แก่ข้าราชการพลเรือนผู้ใดไปแล้ว ให้กระทรวง
ทบวงกรมส่งสำเนาคำสั่งอย่างละ 3 ชุด ไปยัง ก.พ.ภายในเจ็ดวันนับแต่วันออกคำสั่งนั้น

ในกรณีสั่งบรรจุ ให้ส่งสำเนาคำสั่งพร้อมกับทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน
(ก.พ.7) ที่ได้กรอกรายการและตรวจสอบถูกต้องแล้วไปด้วย

ข้อ 2. ข้าราชการพลเรือนผู้ใดได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำงาน ในประเทศ
หรือต่างประเทศ ได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นหรือสูงขึ้น สมรส หย่า เปลี่ยนชื่อตัว หรือเปลี่ยนชื่อสกุล
ให้กระทรวงทบวงกรมรายงานไปยัง ก.พ.ภายในเจ็ดวันนับแต่วันอนุญาตหรือวันได้รับแจ้ง แล้ว
แต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2518

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ เว้นให้กระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด ทราบ โดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร 1006/ว 24 ลง
ลงวันที่ 9 กันยายน 2518

ระเบียบ ก.พ.

ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการ
ของข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (2) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ก.พ.ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เมื่อมีการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือน ให้ปฏิบัติตามระเบียบต่อไปนี้

(1) การสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการพลเรือนซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือการสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้ผู้สั่งส่งสำเนาคำสั่งอย่างละ 2 ชุด ไปยัง ก.พ.ภายในเจ็ดวันนับแต่วันออกคำสั่งนั้น

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในกำหนด ให้ส่งสำเนารายงานไปยัง ก.พ.ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับรายงานนั้น

เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 ได้พิจารณาสั่งลงโทษหรือไม่ลงโทษในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ให้รายงานผลการพิจารณาไปยัง ก.พ.ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้พิจารณาสั่งการ

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผู้บังคับบัญชาส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญาโดยไม่ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ให้แจ้งเหตุที่ไม่ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้นไปยัง ก.พ.ภายในเจ็ดวันนับแต่วันส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญา

(2) การส่งรายงานการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา 92 วรรคหนึ่ง ให้ส่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันสั่งลงโทษ หรือได้รับรายงานการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีการพิจารณาสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตามมาตรา 92 วรรคสอง ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับรายงานการลงโทษ

(3) ให้กระทรวงทบวงกรมรายงานการลงโทษไปยัง ก.พ.ภายในสามสิบวัน นับแต่วันสั่งลงโทษหรือได้รับรายงานการลงโทษ แล้วแต่กรณี

การรายงานการลงโทษไปยัง ก.พ. ให้แสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีความผิดให้ชัดเจน

หากมีการดำเนินคดีอาญาก็ให้แจ้งไปด้วยว่าได้ดำเนินการไปอย่างไรใด ผลเป็นประการใดพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งการลงโทษ 2 ชุด และบันทึกกรณีความผิดและประวัติตามแบบท้ายระเบียบนี้ 1 ชุด และในกรณีสั่งลงโทษตามมาตรา 87 ให้ส่งหลักฐานต่างๆ ไปด้วย

ในกรณีที่มิได้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยรวมกันหลายคน ให้ส่งรายงานการลงโทษรวมเป็นเรื่องเดียวกัน หรือถ้ารวมเป็นเรื่องเดียวกันไม่ได้ก็ให้แจ้งไปด้วยว่า มีผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมด้วยบ้าง และเป็นข้าราชการอยู่ในสังกัดกระทรวงทบวงกรมใด ถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไปแล้วประการใดหรือไม่

ข้อ 2. เมื่อมีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้ใดออกจากราชการ ตามมาตรา 97 มาตรา 98 หรือมาตรา 99 ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 1

ข้อ 3. เมื่อมีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนผู้ใดออกจากราชการนอกจากที่ระบุไว้ในข้อ 2 หรือสั่งอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนผู้ใดลาออกจากราชการ ให้กระทรวง ทบวง กรม ส่งสำเนาคำสั่งอย่างละ 3 ชุด ไปยัง ก.พ.ภายในเจ็ดวันนับแต่วันสั่งหรือวันอนุญาตให้ออกจากราชการหรือได้รับรายงานการสั่งให้ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

ข้อ 4. เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดตาย หรือพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ บำนาญข้าราชการ ให้กระทรวงทบวงกรมรายงานไปยัง ก.พ.ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับแจ้งหรือวันพ้นจากราชการ แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2518

หม่อมราชวงศ์กฤษภูมิ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ เวียนให้กระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด ทราบ โดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร.1006/ว 24 ลงวันที่ 9 กันยายน 2518

แบบบันทึกกรณีความผิดและประวัติ

1. ประวัติ ชื่อ.....อายุตัว.....ปี อาชวราชการ.....ปี
 ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่ง.....กรม.....กระทรวง.....
 รับเงินเดือนในระดับ.....อัตรา.....บาท ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง.....
 กรม.....กระทรวง.....รับเงินเดือนในระดับ.....อัตรา.....บาท
 วุฒิ.....

2. ข้อเท็จจริง มีกรณีต้องหาว่า.....

.....
 เหตุเกิดเมื่อ.....การสอบสวนได้ความโดยสรุปว่า.....

.....
 การกระทำผิดเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ คือ.....

3. ประวัติการถูกลงโทษ.....

.....

ระเบียบ ก.พ.

ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.2518

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (2) และมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ก.พ. ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา 94 (4) และ (5) จะออกจากราชการตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 2 การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 มาตรา 59 มาตรา 96 มาตรา 97 มาตรา 98 มาตรา 99 หรือมาตรา 100 ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่

(1) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 99 โดยปกติให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด

(2) การสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 100 ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(3) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 มาตรา 59 มาตรา 96 มาตรา 97 หรือมาตรา 98 ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้น ในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(4) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกย้อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้

ข้อ 3 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา 90 จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ออกตามความในมาตรา 90

ข้อ 4 การสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งตั้งแต่วันพักราชการ หรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(2) การสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีความผิดละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(3) การส่งลงโทษให้ออก ปล่อยออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งตั้งแต่วันต้องรับโทษอาญานั้น

(4) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษให้ออก ปล่อยออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษให้ออก ปล่อยออก หรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้ส่งลงโทษให้ออก ปล่อยออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(5) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา 46 มาตรา 59 มาตรา 96 มาตรา 97 มาตรา 98 มาตรา 99 หรือมาตรา 100 ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษให้ออก ปล่อยออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษให้ออก ปล่อยออก หรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(6) การส่งลงโทษให้ออก ปล่อยออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือได้รับอนุญาตให้ลาออกไปก่อนแล้ว ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(7) กรณีใดมีเหตุสมควรส่งลงโทษให้ออก ปล่อยออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้

ให้ไว้ ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2518

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ เวียนให้กระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด ทราบ โดยหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ สร.1008/ว 24 ลงวันที่ 9 กันยายน 2518

ที่ สร 1006/ว 14

สำนักงาน ก.พ.

9 กันยายน 2518

เรื่อง การใช้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

ด้วยตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 มาตรา 117 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในระหว่างที่ ก.พ.ยังมิได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 32 ในส่วนราชการใด ให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2497 มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการนั้นไปพลางก่อน ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น

บัดนี้ ก.พ. ได้พิจารณากำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ในส่วนราชการต่างๆ นอกจากในสำนักพระราชวัง สำนักราชเลขาธิการ กรมไปรษณีย์โทรเลข กรมตำรวจ และกระทรวงยุติธรรม ตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2518 ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ได้เรียนมาเพื่อทราบแล้ว และในการนี้ ก.พ. ได้ออกกฎ ก.พ. และระเบียบตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการต่างๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 แล้วด้วย ฉะนั้น ตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2518 เป็นต้นไป การบริหารงานบุคคลในส่วนราชการต่างๆ ที่ ก.พ.ได้กำหนดตำแหน่งแล้วจึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 เว้นแต่กรณีตามบทเฉพาะกาล มาตรา 121 กล่าวคือในเรื่องการลงโทษและการให้ออกจากราชการ สำหรับข้าราชการพลเรือนที่มีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่ 9 กันยายน 2518 ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ.กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ในส่วนราชการนั้น ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ต้องสั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น แต่สำหรับการสอบสวนพิจารณาต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือความผิดและโทษหรือเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการต้องถือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะเกิดเหตุ ส่วนการสอบสวนพิจารณาหรือวิธีพิจารณาต้องถือตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 แต่ทั้งนี้สำหรับการสอบสวนพิจารณาหรือวิธีพิจารณามีข้อยกเว้น 2 ประการ คือ

1. ถ้าเป็นกรณีผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายก่อนวันที่

9 กันยายน 2518 และยังไม่เสร็จ กรณีเช่นนี้เฉพาะการสอบสวนไม่ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ให้สอบสวนตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่ยังให้สอบสวนนั้นต่อไปจนเสร็จ

2. ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการสอบสวนพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายเสร็จไปก่อนวันที่ 9 กันยายน 2518 แล้ว การสอบสวนพิจารณานั้นก็เป็นอันใช้ได้ เช่น กรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 84 และรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัดพิจารณาตามมาตรา 85 (1) หรือ (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2497 และ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัด แล้วแต่กรณี ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ไล่ออกจากราชการเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2518 แม้ในวันที่ 9 กันยายน 2518 ซึ่งเป็นวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ผู้บังคับบัญชาจะยังมีได้ออกคำสั่งไล่ออกจากราชการ มติของ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัดดังกล่าวก็ยังใช้ได้ ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. จังหวัด แล้วแต่กรณี

ส่วนการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ ข้าราชการตำรวจ และข้าราชการตุลาการสังกัดกระทรวงยุติธรรมยังคงเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2497

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 819451

ที่ สร 1004/ว 15

สำนักงาน ก.พ.

9 กันยายน 2518

เรื่อง หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน เกณฑ์การตัดสินการ
 ขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้
 เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)
 สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ
 ในตำแหน่งระดับต่างๆ

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 มาตรา 40 ได้บัญญัติว่า
 ให้ ก.พ.เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ในกรณีนี้ ก.พ.จะมอบหมาย
 ให้ อ.ก.พ. หรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบแทนก็ได้ ทั้งนี้ ก.พ. จะกำหนดให้มีการ
 สอบแข่งขันเพื่อบรรจุใน กระทรวง ทบวง กรม เป็นการทั่วไป หรือในหน่วยราชการใด หรือ
 ในท้องที่ใดเป็นการเฉพาะแห่งก็ได้ สำหรับหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน
 ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่
 ก.พ.กำหนด

ก.พ. จึงกำหนดหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน เกณฑ์การตัดสิน
 การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ไว้ดังนี้

1. หลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งระดับ
 ต่างๆ มีรายละเอียดแนบท้ายหนังสือนี้

2. ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันประกาศรับสมัครสอบโดยระบุชื่อตำแหน่งที่จะบรรจุ
 และแต่งตั้ง และคุณสมบัติเฉพาะของผู้มีสิทธิสมัครสอบสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.พ.กำหนด
 และข้อความอื่นที่ผู้สมัครสอบควรทราบ เช่น

- (1) วัน เวลา และสถานที่รับสมัครสอบ
- (2) เอกสารและหลักฐานที่จะต้องนำมายื่นในการสมัครสอบ
- (3) หลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันและเกณฑ์การตัดสิน

ประกาศรับสมัครสอบนั้นให้ปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่รับสมัครสอบ ก่อนวัน
 เริ่มรับสมัครสอบ และจะประกาศทางวิทยุกระจายเสียงหรือทางอื่นใดตามความเหมาะสมด้วยก็ได้

3. ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับสมัครสอบโดยให้มีกำหนดเวลารับ
 ใบสมัครสอบไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

4. ให้ผู้สมัครสอบเสียค่าธรรมเนียมสอบสำหรับแต่ละตำแหน่งที่ตนสมัครสอบตามอัตราที่ ก.พ. กำหนด คือ

ระดับ 1 ตำแหน่งละ 20 บาท

ระดับ 2 ตำแหน่งละ 30 บาท

ระดับ 3 ตำแหน่งละ 40 บาท

ระดับ 4 ขึ้นไป ตำแหน่งละ 50 บาท

ในกรณีที่สมัครสอบหลายตำแหน่งในระดับเดียวกัน และในการสอบครั้งเดียวกันให้เสียค่าธรรมเนียมสอบสำหรับตำแหน่งต่อไปเพียงครั้งหนึ่งของอัตราดังกล่าวข้างต้น ค่าธรรมเนียมสอบจะไม่จ่ายคืนให้ในเมื่อประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบแล้ว

5. ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบก่อนวันสอบไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

6. ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันไม่น้อยกว่าสามคน โดยให้ตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ในกรณีที่ ก.พ. มอบหมายให้ อ.ก.พ. หรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันตั้งผู้แทน ก.พ. เป็นกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน

7. คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน อาจตั้งกรรมการออกข้อสอบกรรมการประเมินความเหมาะสมกับตำแหน่ง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการสอบแข่งขันได้ตามความจำเป็น

8. ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน กำหนดวัน เวลา สถานที่สอบ และระเบียบเกี่ยวกับการสอบได้เท่าที่จำเป็นและไม่ขัดต่อหลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขันนี้ แล้วให้ประธานกรรมการประกาศก่อนวันสอบไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

9. การตัดสินว่าผู้ใดเป็นผู้สอบแข่งขันได้ ให้ถือเกณฑ์ว่าต้องเป็นผู้สอบได้คะแนนในแต่ละภาคที่สอบตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบ และได้คะแนนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงหลักวิชาการวัดผลด้วย

10. การสอบแข่งขันจะต้องสอบตามหลักสูตรทุกภาค แต่คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันจะกำหนดให้ผู้สมัครสอบเฉพาะภาคความรู้ความสามารถทั่วไป หรือภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งก่อน แล้วจึงให้ผู้สอบได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 9 สอบในภาคอื่นต่อไปก็ได้

11. เมื่อสอบแข่งขันเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันรายงานผลการสอบต่อผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน เพื่อผู้ดำเนินการสอบแข่งขันจะได้ประกาศขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ต่อไป

12. การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เรียงลำดับที่จากผู้สอบได้คะแนนรวมสูงลงมาตามลำดับ ในกรณีที่ผู้สอบได้คะแนนรวมเท่ากันให้ผู้สอบได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมากกว่าเป็นผู้อยู่ในระดับที่สูงกว่า ถ้าได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเท่ากันให้ผู้ได้คะแนนภาคความรู้ความสามารถที่ชี้เฉพาะตำแหน่งมากกว่าเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า ถ้ายังคงได้คะแนนเท่ากันอีก ก็ให้ผู้ได้รับหมายเลขประจำตัวสอบก่อนเป็นผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า

13. บัญชีผู้สอบแข่งขันได้ให้ใช้ได้ไม่เกินสองปีนับแต่วันขึ้นบัญชี แต่ถ้ามีการสอบแข่งขันอย่างเดียวกันนั้นอีก และได้ขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ใหม่แล้ว บัญชีผู้สอบแข่งขันได้ครั้งก่อนเป็นอันยกเลิก

14. ผู้สอบได้ผู้ใดได้ขึ้นบัญชีไว้ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ถ้ามีกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้เป็นอันยกเลิกการขึ้นบัญชีผู้นั้นไว้ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ คือ

- (1) ผู้นั้นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งที่สอบได้แล้ว
- (2) ผู้นั้นได้ขอสละสิทธิการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งที่สอบได้
- (3) ผู้นั้นไม่มารายงานตัวเพื่อรับการบรรจุภายในเวลาที่ผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน หรือผู้มีอำนาจบรรจุกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องให้เวลาผู้สอบได้มารายงานตัวไม่น้อยกว่าสิบวันนับแต่วันที่ มีหนังสือให้มารายงานตัว
- (4) ผู้นั้นมีเหตุที่ไม่อาจเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ตามกำหนดเวลาที่จะบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งที่สอบได้

ในกรณีที่ได้มีการประกาศรับสมัครสอบตำแหน่งเดียวกัน ระดับเดียวกัน การสอบครั้งเดียวกัน และแยกขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้เป็นรายบัญชี เพื่อบรรจุในกระทรวงทบวงกรมเป็นการทั่วไป ในหน่วยราชการใด และในท้องที่ใดไว้แล้ว ถ้ามีกรณีจะต้องยกเลิกการขึ้นบัญชีผู้ใดจากบัญชีผู้สอบแข่งขันได้บัญชีใด ก็ให้ยกเลิกการขึ้นบัญชีผู้นั้นจากบัญชีผู้สอบแข่งขันได้บัญชีอื่นดังกล่าวด้วย

15. ผู้สอบได้ผู้ใดซึ่งถูกยกเลิกการขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้บัญชีใดไปแล้ว ถ้าบัญชีนั้นยังไม่ยกเลิก และ ก.พ.เห็นมีเหตุผลอันสมควร จะอนุมัติให้ขึ้นบัญชีผู้นั้นไว้ตามเดิมอีกก็ได้ แต่สำหรับผู้ซึ่งถูกยกเลิกการขึ้นบัญชี เนื่องจากไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการทหารโดยไม่มี ความเสียหาย และประสงค์จะเข้ารับราชการในตำแหน่ง

ที่สอบได้และบัญชีผู้สอบแข่งขันได้นั้นยังไม่ยกเลิก ให้ขึ้นบัญชีผู้นั้นไว้ตามเดิม

16. ในกรณีที่ ก.พ. มอบหมายให้ อ.ก.พ. หรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน ให้ผู้ดำเนินการสอบแข่งขันดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(1) ส่งสำเนาประกาศรับสมัครสอบ รวม 3 ชุด ไปยังสำนักงาน ก.พ. ก่อนวันเริ่มรับสมัครไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

(2) เมื่อการสอบเสร็จสิ้นแล้ว ให้ส่งข้อสอบ ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งภาคละ 1 ชุด ไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยเร็ว

(3) ส่งบัญชีกรอกคะแนน 1 ชุด ไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยเร็ว

(4) ส่งบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ไปยังสำนักงาน ก.พ. ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันขึ้นบัญชี

(5) เมื่อมีการยกเลิกการขึ้นบัญชี หรือขึ้นบัญชีผู้ใดไว้ตามเดิม ให้รายงานไปยังสำนักงาน ก.พ. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันยกเลิกหรือขึ้นบัญชีผู้นั้น

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองการสอบ

โทร. 810505

หมายเหตุ มีการแก้ไขเพิ่มเติม โปรดดูหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0704/ว 24 ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2520 ประกอบด้วย

หลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ

ในตำแหน่งระดับ 1 และระดับ 2

(ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 1004/ว 15 ลงวันที่ 9 เดือนกันยายน พ.ศ.2518)

ก. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้โดยวิธีสอบข้อเขียน โดยคำนึงถึงระดับความรู้ความสามารถที่ต้องการของตำแหน่ง ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งในแต่ละระดับด้วย

1. ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความสามารถในการคิดและหาเหตุผล โดยใช้ข้อมูลหรือปัญหาทางสังคมศึกษา หรือทางคณิตศาสตร์ หรือทางอื่นที่เหมาะสมแก่การทดสอบความสามารถดังกล่าวทางใดทางหนึ่งหรือหลายทางก็ได้ ทั้งนี้ เมื่อจะใช้ข้อมูลหรือปัญหาทางใดทดสอบความสามารถในการคิดและหาเหตุผล ให้ระบุไว้ในประกาศรับสมัครสอบด้วย กำหนดคะแนนเต็ม 100 คะแนน

2. ภาษาไทย

ให้ทดสอบความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทย กำหนดคะแนนเต็ม 100 คะแนน

ข. ภาคความรู้และความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถในทางที่จะใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่โดยเฉพาะตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยวิธีสอบข้อเขียน หรือให้ทดลองปฏิบัติงาน หรือวิธีอื่นวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลายวิธีก็ได้ตามความเหมาะสม กำหนดคะแนนเต็ม 200 คะแนน ทั้งนี้ จะรวมสอบเป็นวิชาเดียวหรืออย่างเดียว หรือแยกสอบเป็นสองวิชาหรือสองอย่าง โดยกำหนดคะแนนเต็มวิชาละหรืออย่างละ 100 คะแนน หรือวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง 150 คะแนน และอีกวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง 50 คะแนนก็ได้ เมื่อจะทดสอบความรู้ความสามารถในทางใด และโดยวิธีใด ให้ระบุไว้ในประกาศรับสมัครสอบด้วย

ค. ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่จากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานของผู้เข้าสอบ และสัมภาษณ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงทีวาจา อุปนิสัย อารมณ์ ทัศนคติ การปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงาน รวมทั้งสังคมและสิ่งแวดล้อม ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ เชาว์ปัญญา และบุคลิกภาพอย่างอื่น เป็นต้น กำหนดคะแนนเต็ม 100 คะแนน

หลักสูตรและวิธีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ในตำแหน่งระดับ 3 ขึ้นไป

(ส่งพร้อมหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 1004/ว 15 ลงวันที่ 9 เดือนกันยายน พ.ศ.2518)

ก. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถดังต่อไปนี้โดยวิธีสอบข้อเขียน โดยคำนึงถึงระดับความรู้ ความสามารถ ที่ต้องการของตำแหน่ง ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งในแต่ละระดับด้วย

1. ความสามารถในการศึกษา วิเคราะห์ และสรุปเหตุผล

ให้ทดสอบความรู้ความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์และสรุปเหตุผล โดยการให้สรุปความหรือให้จับประเด็นในข้อความหรือเรื่องราว หรือให้วิเคราะห์เหตุการณ์หรือสรุปเหตุผลทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม หรือให้หาแนวโน้มหรือความเปลี่ยนแปลงที่น่าจะเป็นไปตามข้อมูลหรือสมมติฐาน หรือให้ศึกษาวิเคราะห์และสรุปเหตุผลโดยการอย่างอื่น ซึ่งเหมาะสมแก่การทดสอบความสามารถดังกล่าวอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างก็ได้ กำหนดคะแนนเต็ม 100 คะแนน

2. ภาษาไทย

ให้ทดสอบความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทย กำหนดคะแนนเต็ม 100 คะแนน

ข. ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

ให้ทดสอบความรู้ ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่โดยเฉพาะตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยวิธีสอบข้อเขียนหรือให้ทดลองปฏิบัติงาน หรือวิธีอื่นใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีก็ได้ตามความเหมาะสม กำหนดคะแนนเต็ม 200 คะแนน ทั้งนี้ จะรวมสอบเป็นวิชาเดียวหรืออย่างเดี่ยว หรือแยกสอบเป็นสองวิชาหรือสองอย่าง โดยกำหนดคะแนนเต็มวิชาละหรืออย่างละ 100 คะแนน หรือวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง 150 คะแนน และอีกวิชาหนึ่งหรืออย่างหนึ่ง 50 คะแนน ก็ได้ เมื่อจะทดสอบความรู้ความสามารถในทางใดและโดยวิธีใด ให้ระบุไว้ในประกาศรับสมัครสอบด้วย

ค. ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่จากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานของผู้เข้าสอบ และสัมภาษณ์เพื่อพิจารณาความ

เหมาะสมในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงทีวาจา อุปนิสัย อารมณ์
ทัศนคติ การปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงาน รวมทั้งสังคมและสิ่งแวดล้อม ความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์
เชาวน์ปัญญา และบุคลิกภาพอย่างอื่น เป็นต้น กำหนดคะแนนเต็ม 100 คะแนน

ที่ สร 1006/ว 18

สำนักงาน ก.พ.

9 กันยายน 2518

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

ด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ได้บัญญัติให้บรรจุบุคคลเข้ารับราชการด้วยวิธีสอบแข่งขัน แต่มาตรา 42 ได้บัญญัติเป็นข้อยกเว้นไว้ว่า ในกรณีที่มีเหตุพิเศษที่ไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 อาจคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ก.พ. จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับกรณีที่มีเหตุพิเศษ ซึ่งอาจคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการได้โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขันไว้ดังต่อไปนี้

1. กรณีการบรรจุและแต่งตั้งผู้ได้รับทุนของรัฐบาลเพื่อศึกษาวิชาในประเทศหรือต่างประเทศ
2. กรณีการบรรจุและแต่งตั้งผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาชีพที่ขาดแคลนที่ ก.พ. จะกำหนด
3. กรณีการบรรจุและแต่งตั้งผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ ก.พ. อนุมัติให้ส่วนราชการใดจัดให้มีการศึกษาขึ้นเพื่อเข้ารับราชการในส่วนราชการนั้นโดยเฉพาะ
4. กรณีอื่นที่ ก.พ. อนุมัติ

สำหรับวิธีการคัดเลือกนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 พิจารณาดำเนินการโดยวิธีสัมภาษณ์ ทดลองปฏิบัติงานหรือวิธีการคัดเลือกอย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่างตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ได้ผู้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะบรรจุและแต่งตั้ง

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่างๆ ได้ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ)

จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและนิติการ

โทร. 829451

หมายเหตุ มีการแก้ไขเพิ่มเติม โปรดดูหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 0704/ว 6 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2523 ประกอบด้วย